Andreea Burlacu

FABULE

Răzbunarea unei mame

Într-un cuib de barză lat
Lupul ieri s-a strecurat
Şi-a mâncat cam într-un ceas
Puii ce singuri au mas,

Căci barza alburie
Se dusese grijulie
În pădure,după hrană,
Însă nu ştia,sărmană,
C-acas' cotropitorii
I-atacă puişorii.

Lupul după ce mâncă,
Încet se îndepărtă,
Dar un os din puiul crud
Îi rămăsese în gât.

Barza vine şi constată
Că locuința-i prădată
Şi-şi dă seama imediat
„Lupul puii mi-a mâncat!
Am să caut răzbunare
Când o să-l doară mai tare".

-Surată cu cioc lung,
Zice lupul cu glas ciung,
Scoate-mi,te rog,din gâtlej
Osul,ce ca un vârtej

Îmi opreşte respirarea
Şi-ntârzie vindecarea

Rănilor ce le-a făcut,
C-a intrat nepriceput.

Barza-ncet se-apropie,
Vede os de vrabie
Şi ştie că-i puiul ei
Ce pune gâtu-n scântei.

Bagă ciocul,dar nu scoate
Osul, ci pe cât ea poate
Îl îndeasă-n beregată,
Iară lupul moare-ndată.

Lupta pentru supremație

Într-o sală un tablou
Tras parcă la indigou
După viața-adevărată
Arăta mândru odată
Cum un lup prea curajos
Doborâse-un leu focos.

Un alt leu intră în sală
Şi,mergând cu pas de gală,
Ajunse chiar la tablou
Şi-atacă-era erou-
Leul care-i luase tronul,
Dar şi pe lupul,spionul.

-Ce crezi tu,fiară nebună,
Zice el cu ochi de spumă,
C-ai să-mi iei jungla cea mare

Să-ți stea ție la picioare?

Toți la mine s-or uita,
Fapta mea or admira,
Iar tu,ca uzurpator,
Eşti văzut ca trădător.

Metode de a scăpa de moarte

În curtea unui palat
Mare,întins,minunat,
Trăiau în pacea lor pe lac
O lebădă şi un gânsac.

Fiecare-şi ştia rostul:
Ea-pe lac-ocupa postul
De soprană-a apelor
Cu glas adorator.
El-grăsun,dar bun de gură
E făcut pentru friptură.

Într-o bună zi
Bucătarul veni
Să-şi ia porția din lac:
Stăpânei gâscanii-plac.

Dar grăsunul cum văzu
Bucătarul,şi-ncepu
Să cânte ca lebăda,
Că doar-doară o scăpa.

Şi-a nimerit,hoțomanul,
Căci omul lăsă gâscanul
Şi luă lebăda,sărmana,

Nu ştim de plăcu tocana,
Dar ştim că pielea-ți poți scăpa

De te transformi în altceva.

Planuri de pace

Lupul,într-o zi,
Ca să poată nimeri
Mai uşor în ţarc la oi
Fu viclean ca un vulpoi

Şi-i zise ciobanului:
-Eu acum sunt ca un pui
Blând,milos,de-un an încoace
Mă gândesc cum să fac pace

Cu toţi fraţii de la munte.
Vreau între suflete punte,
Făr' războaie şi omoruri
M-am gândit s-aduc onoruri

Doi pui de-ai mei pentru doi câini
Ca turma să rămână tot pe bune mâini.
-Ce spui tu,lup nătâng?
Vrei ca mâine eu să plâng

Că-mi mâncaţi voi toată turma
Şi nu vă mai găsesc urma?
Eu ştiu cum zice vorba:
Lupu-şi schimbă părul,dar năravul ba.

Lecții de negociere

O nevăstuică
Slabă ca o puică
Intră-ntr-un hambar,
Într-un porumbar,

Şi se-nfruptă bine
Cât stomacu-o ține.
Pe aceeaşi crăpătură
Mică,dreaptă ca o şură

Intră-ncet un şoricel,
Căci era flămând şi el.
-Ce cauți aici,făptură?
Vrei ca să te fac friptură?

Ai noroc că am mâncat
Până-aproape am crăpat.
-Lasă-mă,te rog,hârciog,
Să mănânc şi eu un bob

Din atâtea milioane
De semințe şi crutoane.
-Eu te las,dar vreau să ştii,
Măiestrit apoi să fii

Şi pereții tu să-mi rozi
Ca să ies la antipozi,
Că de când eu am intrat
Crăpătura s-a-ngustat.

Semne de prietenie

Măgarul la fereastră priveşte şi suspină
Cum înăuntru se răsfață un cățeluş cu burta plină.

„Ce are el şi eu nu am
De-l ține ca pe Don Juan?
Îi dă mâncare,îl răsfață
Că-ntinde laba ca o rață?

Ia să fac şi eu la fel,
Să mă-mprietenesc cu el,
Cu stăpânul nemilos,
Care de puteri m-a stors!"

Când iese omul din casă
Cu privire fioroasă,
Măgarul,de bucurie,
Dă un chiot cât o mie
Şi-ntinde laba roasă
De munca grea,tăioasă.

Când vede aşa-ndrăzneală
Omul strigă cu-uluială:
-Cora,să-i arăți să vii
Ce prietenă ştii să fii.

Vine Cora din balcon,
Se strecoară ca spion
Şi-l sfâşie pe măgar

Ca să priceapă măcar
Ce înseamnă prietenia,
Cum stă treaba cu-omenia.